

Koliko smo seksualno iskrene prema sebi, partneru i svijetu?

U vremenu kad se većina fame oko žena svodi na izgled, veliki je pritisak na onima koje ne zadovoljavaju određene estetske standarde, ali i na onima koje ih zadovoljavaju samo povremeno. Nismo sve u svakom trenutku u svojem najboljem izdanju niti ga želimo konstantno svima pokazivati. Ne volimo uvijek imati šminku, čipkasto donje rublje i savršenu frizuru. Ponekad želimo biti samo mi, u kućnoj haljini, bez maskare i ruža, s raščupanom kosom jer, eto, i to je dio života

Žena od 50 godina koja ima sjedine, trebala bi bojiti kosu svaka dva tjedna da bi prekrila izrast. Ako sa sjedinama i bez šminke ode u dućan, teško će zapeti za oko nekom muškarcu kao seksualno poželjna. Međutim, ako muškarac od 50 godina sa sjedinama i neobrijan ode u dućan, on će si dati za pravo zavesti 30-ogodišnjakinju koja mu se sviđa jer su takvi standardi u svijetu normalni. Pritom upravo ta 30-ogodišnjakinja neće imati ništa protiv toga što muškarac koji joj se nabacuje ima pokoju sijedu i što je neobrijan. Neće, također, biti svjesna koliko je, u seksualnom smislu, tom čovjeku lakše nego što će biti njoj za 20-ak godina ako planira nekoga seksualno zavesti.

Ovo su, naravno, generalizacije koje ne vrijede uvijek i svuda, ali vrijede većinu vremena na većini naseljenih mjesta u svijetu. Naravno da nekog muškarca može na prvu impresionirati ženski smisao za humor ili inteligencija, ali u ovom kontekstu pišem o ljudima kao o seksualnim bićima.

Kultura medija i zakoni marketinga konstantno zadaju standarde o tome kakve bi trebale biti žene i kakvi bi trebali biti muškarci. Većina "pravila" svodi se na to da su muškarci uglavnom lovci, a žene uglavnom lovine. Muškarci su oni koji se trebaju truditi da bi pridobili žene koje im se sviđaju. Muškarci su uglavnom subjekti, a žene su uglavnom objekti. Kod muškaraca nisu presudni izgled i ljepota, dok kod žena jesu. Da biste kotirali visoko u pridobivanju pažnje većine muškaraca svijeta, trebate najprije imati izgled. Netko će reći da se radi o površnoj konstataciji, ali ako prihvatimo stvari kakve jesu, moći ćemo ih, eventualno, mijenjati. Neprestano se pitam jesu li žene zadovoljne takvim standardima i ako nismo, zašto im se podvrgavamo? Ne mislite li da time skrivamo svoju pravu narav, svoju normalnost? U kojoj mjeri možemo biti spontane i autentične bez da nas izgled definira u većini

situacija?

Da bismo zadovoljile spomenute standarde svijeta, skrivamo se od muškarca i jedne od drugih onda kad te standarde ne zadovoljavamo. Također pribjegavamo raznim trikovima da bismo se tim standardima približile, trošeći dragocjeno vrijeme da bismo ih ostvarile. Često sam se pitala zašto u Hrvatskoj duplo manje žena nego muškaraca odlazi u teretanu ili na bilo koji drugi oblik tjelovježbe. Danas znam odgovor. Zato što se žena, ako želi obući kratke tajice i majicu bez rukava, treba najprije obrijati, dok muškarac ne treba nužno. Ako muškarac to ne učini, nitko ga neće osuđivati. Nije li slična stvar sa seksom? Ponekad ga odbijamo zato što nismo obrijale noge, bikini zonu ili naše sveto mjesto. Upravo takvi detalji definiraju nam seksualni život koji negativno utječe na zdravlje ako ga ne realiziramo na način koji bi nas zadovoljavao i činio sretnima.

U vremenu kad se većina fame oko žena svodi na izgled, veliki je pritisak na onima koje ne zadovoljavaju spomenute standarde, ali i na onima koje ih zadovoljavaju samo povremeno. Nismo sve u svakom trenutku u svojem najboljem izdanju niti ga želimo konstantno svima pokazivati. Ne volimo uvijek imati šminku, čipkasto donje rublje i savršenu frizuru. Ponekad želimo biti samo mi, u kućnoj haljini, bez maskare i ruža, s raščupanom kosom jer, eto, i to je dio života.

Trebaju li muškarci u svakom trenutku biti u svom najboljem izdanju? Naravno da ne. Većina njih izgleda identično kad na kauču prati televiziju i kad vas vodi u kino. Većina njih slično se oblači na posao i na neki party subotom. Razlike su znatno manje nego kod nas.

Što žene čine da bi zadovoljile potrebite standarde? Svjesno ili nesvjesno, neke postaju glumice i manipulatorice, druge postaju lažljivice, a treće neautentične verzije sebe. Hajdemo prvi put i jednom zauvijek biti posve iskrene prema sebi: zar se naša istinska priroda zaista toliko razlikuje od muške? Nismo li svi prvenstveno bića, a tek onda muškarci i žene?

Nikad nisam imala partnera za kojeg sam trebala oblačiti posebno donje rublje da bih ga uzбудila. Nikad nisam bila u vezi s nekim kome nisam bila seksi ujutro bez šminke i raščupane kose. Nikad nisam glumila da sam nešto što nisam, nego mi je uvijek bilo najvažnije da me muškarac prihvati onakvu kakva jesam. Učinila sam da im budem seksi zato što sam prihvatila autentičnu sebe, zato što sam u svakom trenutku znala što želim i što pored sebe imam muškarca koji me seksualno uzbuđuje.

Pri kvalitetnoj komunikaciji ne bi trebalo biti neugodnosti ni iznenađenja u seksu. Ako ne možete svršiti u svim položajima, to komunicirajte partneru. Ako ne možete uopće svršiti u seksu, to također komunicirajte. Ako smatrate da ne svršavate dovoljno učestalo i da želite još, iako znate da vaš partner ne može toliko, svejedno mu to

recite (prijedlog kupnje seksualne igračke uvijek može biti konstruktivno rješenje) jer sve neizrečeno, prije ili poslije, pretvorit će se u nezadovoljstvo i dugoročno štetiti vašoj vezi. Ako energija nije protočna i ako postoje stvari koje se tiču partnera koje mu želite zatajiti, zapitajte se je li to uopće partner za vas ili podsvjesno znate da ste s njim samo privremeno, dok vam se ne dogodi nešto bolje. Takvo ponašanje izbjegnite u startu, a ako ste ga tek sada osvijestile, pokušajte izaći iz toga i prestanite se igrati skrivača. Možete bolje od toga.

Ovaj tjedan odgledala sam film Bombshell (One su bombe). Teško mi je povjerovati što žene rade i što su do sad napravile da bi zadržale svoje poslove. Koliko su puta izgubile dostojanstvo pružajući nekome oralni seks, koliko su puta pokazale svoje međunožje nekom pervertitu i koliko su puta dopustile da im neki fetišist miriše gaćice ili masira stopala. Koliko su toga zatajile svojim supruzima, samo da bi u kući bile dvije plaće kojima bi se prehranila djeca. Sve do Me Too pokreta, ukazivačica na šovinizam Donalda Trumpa i tužbe protiv osnivača tv mreže Fox News Rogera Ailesa o tome se nije puno govorilo. Uvjerena sam da je neopisivo mnogo sličnih neprijavljenih slučajeva u svijetu, ali i u Hrvatskoj te da se događaju i upravo sada, neovisno o Me Too pokretu i osvještavanju društva u Americi. Želimo li i dalje o tome šutjeti? Jer muškarci i dalje vladaju svijetom. I dalje imaju većinu svjetskog novca u rukama. Patrijarhat im je i dalje sklon na većini razina. Koliko mi same, vlastitim ponašanjem, tome doprinosimo?

Što smo zajedno učinili, odnosno kakve smo muškarce stvorili da mogu igrati po pravilima koja uglavnom njima idu u prilog? Zašto žene nisu stvorile slična pravila za sebe, kult savršenog muškarca koji njima ide u prilog? Zašto je na porno sajtovima neizmjereno veći broj pornića za muškarce u odnosu na one koji uzbuđuju žene? Tko uopće pita što uzbuđuje žene i ne mislite li da bismo neka pravila i zakone končano trebale kreirati same?

Koliko smo iskrene prema sebi, partneru i svijetu? Nedavno sam na svojim društvenim mrežama napisala citat i njime ću završiti ovu kolumnu: "Uopće me ne zabrinjava kad nikome nisam seksi. Sebi sam uvijek seksi." Kad je žena autentična i sigurna u sebe, spremna je mijenjati svijet.

Piše: Marina Krleža; photo: Ivan Brezovec

Web stranica: www.lelo.com

Instagram: https://www.instagram.com/lelo_official/

Facebook: <https://www.facebook.com/LELO.Official/>